L'èpica fa el ple al quinze

L'increïble empat de diumenge passat a Sevilla converteix en la quinzena «remuntada» que el Girona suma al temps afegit en aquests últims anys a Segon

L'èpica fa el ple al quinze

GIRONA | CARLES ROSELL

Deia Pablo Machín aquesta última setmana que al Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-fc.html], tot i tenir similituds amb l'Atlètic de Madrid, no li escau rebre el sobrenom del pupes. Per buscar-li'n algun, se'l podria conèixer com l'equip de la fe. El que mai perd l'esperança. No és un capritx, ni tampoc inspiració personal. Ho corroboren els fets. Els mateixos que s'han anat repetint amb el pas dels anys. Podrà guanyar o perdre partits, fer més o menys bones temporades, però una cosa és clara: cada dos per tres, els gironins protagonitzen remuntades èpiques que els permeten salvar partits que semblaven perduts. A Sevilla, diumenge, es va viure un cas més [http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/22/estrena-parar-boig/800332.html] des que es milita a Segona A. El quinzè. I segur que no serà l'últim veient, cada cop més i sobretot des que Machín n'és l'entrenador, el caràcter guanyador i la perseverança que s'ha instal·lat des de fa temps al vestidor.

L'èpica, per dir-ho d'alguna manera, ha fet el ple al quinze. Enguany s'estrena la novena temporada consecutiva a la categoria d'argent i de remuntades increïbles, amb gols in extremis i punts al sarró que ningú s'esperava, se n'han produït una quinzena. S'han anat repartint al llarg d'aquests últims anys, però sí que és cert que darrerament s'han vist molt més que no pas abans. Coincideix, amb el fet que Pablo Machín s'assegués a la banqueta de Montilivi. Des de llavors, al març del 2013, fins ara, són 8 les remuntades èpiques dels blanc-i-vermells. L'última es va viure a Sevilla (del 3-0 es va passar al 3-3 en només una vintena de minuts), però en aquest últim curs i també l'anterior d'exemples n'hi ha per triar i remenar. Fa un any, es van sumar tres empats d'or que permetrien a l'equip acabar-se colant al play-off. Un 2-2 a Leganés gràcies a un gol de Jairo al darrer sospir del descompte, un vital 1-1 a Palma per no caure en descens (gol al 93) i també un 1-1 a Sòria amb diana de Lekic amb el temps complert. Un curs abans, tres quarts del mateix:?Mas establia al 89 un 1-1 agònic amb el Saragossa a Montilivi;?un cop de cap en planxa de Jandro a Sòria es traduïa en el 2-2 final;?i Sandaza donava tres punts importantíssims a Leganés al descompte; i Juncà, a la quarta jornada, salvava l'empat (1-1) al Molinón.

Per trobar un dels casos més sorprenents que es recorden, i força similar al que es va viure diumenge a Sevilla, cal remuntar-se fins a la temporada 2012/2013. Amb Rubi a la banqueta i al Miniestadi, el Girona va salvar un partit que estava perdut. A manca d'un quart per al final, el Barça B guanyava els gironins per 4-1 i ningú s'hauria imaginat que un doblet d'Acuña i un gol de Luso, aquest últim al 94, farien pujar un sorprenent 4-4 al marcador. Al

mateix escenari, el 2011, el serbi Despotovic marcava al 94 en una victòria del tot boja.

El curs 08/09, el del retorn a Segona A, el Girona de Raül Agné també va haver d'abonar-se a l'èpica més d'una vegada. A Jerez, en un partit que es va fer famós per l'accidentat viatge de l'expedició gironina, es va salvar un 2-0 amb dos gols als últims minuts. I a Montilivi, dues remuntades consecutives:?1-1 amb el Còrdova (gol al 93 de Chechu) i 3-3 amb l'Albacete (diana de Jito al 89).

Un dels protagonistes en aquesta mena de partits ha estat l'asturià Jandro Castro. A?banda del 2-2 de Sòria abans esmentat, també va donar l'any 2011 la victòria a Osca (0-1)?amb un golàs de falta al 90. Una temporada després, contra el Las Palmas, evitava la desfeta amb un gol de penal fregant el temps de descompte (1-1).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/23/lepica-ple-al-quinze/800476.html?utm_source=rss